

syede Jernbaner, som man simpelt hen kan rulle ud paa Jorden, og det er i Virkeligheden det, der skulde til for at tilfredsstille den uhyre Utaalmodighed, som gør sig gældende overfor Jernbaneanlæg. Efter min Opfattelse er der bevilget, hvad det har været økonomisk forsvarligt at bevilge, og der er desuden udført alt det Arbejde, som det efter min Opfattelse har været muligt at udføre. Forholdet er den Dag i Dag og har været det i den Tid, jeg har haft med de Ting at gøre, at der arbejdes forceret paa Anlæg af vore Baner, og forceret i den Grad, at jeg tvivler om, at det stemmer helt med de rette økonomiske Hensyn.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mølgaard-Nielsen: Det er selvfølgelig ogsaa mit og alles Ønske og Haab, at Krigen ikke maa vare for længe ved. Den højtærede Minister udtalte nu, at det, der vilde blive gjort sidst ved det foreslaaede Anlæg, var at anbringe Skinnerne. Men jeg nærer især Frygt for, at naar man nu skrider til at bygge Banen — og det er jo Meningen, at saa snart Lovforslaget er vedtaget, skulde man begynde —, vil de Entreprenører, som skal give Tilbud paa Arbejdet, ikke kunne andet end regne med, at Krigen endnu ikke er til Ende, og de maa give deres Tilbud under den Forudsætning. (Afbrydelse). Ja, men skulde man alligevel ikke haabe og vente, at denne Bane skulde være færdig i Løbet af et Par Aar, og der er ingen af os, der kan have nogen Garanti for, at Krigen ikke kan vare et Aar eller to endnu. Jeg er, som sagt, lidt bange for, hvad man i denne Henseende vil gøre, men jeg er ikke sagkyndig paa det Omraade. Jeg haaber imidlertid, der kan forhandles i Udvalget om, hvilken Fremgangsmaade man skal følge med Hensyn til Licitationen, og om den muligvis kan ske paa en anden Maade end den almindelige.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Jeg giver den højtærede Trafikminister Ret i, at der arbejdes stærkt paa Udvidelsen af Jernbanenettet. Han har maaske ogsaa Ret i, at der arbejdes forceret, men saa meget mere beklageligt er det da, at netop for de

Egnes Vedkommende, som har de mest tvingende Krav paa, at Jernbanelinien hurtigst muligt skulde naa op til dem, bliver Resultatet, at de forsømmes, og at Anlægene forsinkes. Jeg kan kun udtale min Beklagelse over, at der i Ministerens Ord laa en Erkendelse af, at Gennemførelsen af det Lovforslag, han nu forelægger, vil bevirke en yderligere Forsinkelse af, at Jernbanen føres op til og ind i Hornsherred, og at de Egne, der har det stærkeste Krav paa at faa den Jernbaneforbindelse, som de igennem saa mange Aar har maattet savne, ikke faar den. Jeg kan kun udtale Haabet om, at der nu vil blive gjort alt, hvad det overhovedet er muligt at gøre, for at Forsinkelsen ikke bliver større, end selve Anlægget absolut nødvendiggør.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Ogsaa jeg maa udtale en Beklagelse af, at det Svar, den højtærede Trafikminister gav paa mit Spørgsmaal, egentlig ikke var noget Svar, og at det vistnok kun betød saa meget som, at nu kan vi oppe i Hornsherred vente, indtil der en Gang bliver Lejlighed til at bygge Resten af denne Banestrækning. Jeg maa beklage, at Svaret lød saaledes, og maa understrege, at vi føler os brøstholdne ved den Behandlingsmaade fra den høje Rigsdags Side. Maa jeg dernæst gøre opmærksom paa, at vi forlanger ikke, at Jernbaneadministrationen skal praktisere disse færdigsyede Jernbaner til Udtrilning oppe gennem denne Landstrækning. Saa store Fordringer stiller vi ikke. Men hvis Jernbaneadministrationen havde formaaet og havde haft Villie og Evne til at benytte de Bevillinger, der er givne af Rigsdagen til at føre Jernbaneloven af 1908 igennem, og anvende den bevilgede Sum, hvad jeg ikke kan forstaa ikke har været muligt, havde vi allerede haft en Statsbane færdig op igennem de Egne, jeg her har omtalt. Jeg vil derfor stille det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om han ikke anser det for berettiget, at man søger at lægge Pres paa Jernbaneadministrationen for at faa den til at bygge Banerne saa hurtigt som muligt, at ikke Skuffelsen skal føre os ud i det rent urimelige. Jeg kan som Lægmand ikke faa andet Indtryk af denne Jernbanebygning, end at man indenfor Administrationen har en umaadelig Frygt for at antage den Arbejdskraft, der